

Anon. Bibl. Universitatii Cluj

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor TEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Școlii de Înot Nr. 8—10.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

Lacrimi de crocodil

pe mormântul lui Darwin

Plângeți maimuțe cu lacrimi amare,
Maimuța cu coadă înecă-ți suspină
Maimuța pitică, Urangutane rare
Plângeți cu toții de acum pe Darwinul.

America geme și Azia plânge
Chiar și Gibraltarul o duce în chin
Și plânge Zeelanda cu lacrimi de sânge
Și Africa plânge pe moșul Darwin.

Voi State-Unite și tu Argentina
Și tu Europa bătrână și bleagă,
Nu-i nimeni acum pe globul de tină
Durerea grozavă să v'o înțeleagă.

Caci cel care 'n lume știutu-ne-a taina
Și rostul de moimă ciudat și pervers,
Darwinul săracul lăsatu-și-a haina
Și spre-alte me'eaguri cu plute a mers.

Cu el îngropat-a Gorila norocul
Și domnul Guguța acum e blazat
Azi babe și fete pierdutuși-au locul
Chiar și Titulescu e rău disperat.

Darwine, Darwine, de ce te ai dus nene
Caci lipsa ta este simțită de noi
Gorila te așteaptă într'una și geme
S'o faci «damă mare» cu parul vâlvoi.

Maimuța cu coadă te cere îndată
S'o faci damă tunsă cu rochie scurta
Și 'n lume să iese ca nobilă fata
Să ia la «Gambrinus» o «cierba de burtă».

Sau altăcodană ar vrea ca'ntr'un an
Cu marea știință ce tu o cunoști
S'o faci nevestică de Urangutan
Să țină de coarne duzina de proști.

Cum tu ești din fire un mare ateu
Și crezi că maimuța pe toți ne-a creat
Puteai face-acuma din cel Cimpazeu
Un vice-ministru sau domn deputat.

Ba chiar «babu Dinu» plimbându-și galoșii
Prin cele percepții și cele bodegi
O țulcă lua-va cu moșii strămoșii
Și fă-a de mască umbla-va 'n cășlegi.

Soricul, — poetul durerilor line
Și-al celor vârate în piept lui Gorun, —
Să-l vezi lângă Pizo v'odată Darwine
«Erika» ai zice, — atâta îți spun.

Maestre Darwine, din mica maimuța
Ai scos cândva 'n lume un mic șobolan
Acela azi roade zicând că ne cruță,
Căci e visticernic... mezinul Brat'an.

Darwine, Darwine, arunc' un pic lancea
Ori caută'n carte și spune-mi cândva
Maestrul de cântec, profesorul Oancea
Din specii codate se trage, sau ba?

Zadarnic mă chinui cu gânduri bizare
Darwin astăzi poate e iară maimuca
Ori cum stau pe gânduri el poate apare
Deșarte, în zare, ca și o năluca.

Și, — cum e năluca, — o vezi, nu o vezi
 Ca și liberalii de-acuma *Puterea*
 Ma face să caut zadarnic «cai verzi»
 Marindu-mi c'o doză în cale durerea.

Sa plângă Ardealul cu-a sale maimuțe
 Și cele Gorile din vechiul Regat
 Maimuțe codate Banatul s'asmuțe
 Jelind pe Darwinul de-acum ne'ncetat.

Căci azi, după școala savantului neamț
 Atât la Vlădică, cât la Minister
 Ca lucrul să meargă strâns bine în lanț
 Vr'o două maimuțe istețe se cer.

Chiar porcul de-acuma va bea doar Cotnar
 Și peștele'n strungă sârmanul intra-va,
 Prin S'âmnic țiganii vor bate 'nzadar
 Obezi țărăniște când iese 'n târg stava.

Infusori și broaște cu-a lor iscusința
 Vor fi peste găște numiți prezidenți
 Ba chiar copilițe cu mândre crătințe
 Din șerpi își vor face destui aderenți.

Din crocodil vedea-vom acum un ablegat
 Din urs de munte poate vr'un gras veterinar
 Din bleg Asin azi soarta îți face om de stat
 Și din slab-bou îți toarnă un mare admiral.

Metamorfioză-i totul pe globul terestru,
 Ea face licheaua om mare de stat,
 Pe gârbov îl face să meargă 'n buestru
 Și seful să fie un încornorat.

Fruntaș peste gloate îl face pe-excrocul
 Ce-a fost printre oameni pigmeu lătrător
 Și Râia 'n saloane în tihnă-și ia locul
 Iar cinstea servește cocotei decor.

Șopârta o face soție abila
 Iar pe-alte reptile în soacre le schimbă.
 Ministru îl face pe vita docila
 Ba chiar pe rabinări îi taie sub... limba

Ce bine ar fi 'n țară, belșug și noroc
 Lucât nu ne-am plânge o sută de ani
 De-o fi ca să-i facă Darwin iar la loc
 Pe cei trei Brătieni în trei șobolani.

Din filosofia lui Amnar

Unii povestesc că ciobanii din Pojana sau bătut cu meseriașii, alții spun că meseriașii s'au bătut cu ciobanii. Până acuma nu se știe cu siguranță care versiune e mai adevărată.

*

Cu ocazia chelfaneli oficiale, susținută și de oamenii regimului, poenarii au dovedit că sunt maturi pentru alegerea maturului Corp.

*

În contabilitatea căsătoriei bărbatul e *activul* iar femeia *pasivul*. Când la *activ* se arată un plus, cassa e sigură iar când se urca *pasivul* și falimentul e declarat.

*

Cu scuza încă nimenea nu și-a spălat de pe obraz spuza.

*

Ascunde-ți inima de acea femeie care vrea să ți-o câștige cu ochii.

*

Stan Vorbălungă

Popa Colac a intrat la Bobotează în anul acesta cu Iordanul în odaia unei babe unite, așa de vehement de a sărit scoaba dela ușe. După intrare, popa Colac a pus mâna binecunoscută pe cei 60 de lei cari așteptau pe popa Pupăză cu Iordanul cel unit, și... dute.

Baba venind acasă și aflând ușa spartă, scoaba încuetoarei în mijlocul odăii, iar pe masă polii ca'n palmă, a început a striga:

— «Vai de mine că mi-au spart hoții ușa și mi-au furat banii popii de bobotează.

În urma strigătului babei, vecinii i-au sărit în ajutor și i-au spus că nu hoții ci popa Colac cu Iordanul i-a spart ușa și i-a luat polii.

Din pățania aceasta poporenii aruncă asupra popii Colac grea învinuire dar cu nedreptul, pentru că pâăă când nu există moneda confesională nu se poate pretinde ca popa Colac să miroase de ce confesiune sunt polii, dar mai ales polii din odaia babei. Apoi de câteori nu sar scoabele dela ușe acolo unde-s bani!

Popa Colac nu peară nici o vină. Vina e a Consistorului din Strada Mitropoliei, care nu se îngrijește de ciocanele recerute, pentru că în cazuri, când popii intră, — ca popa Colac, — cu Iordanul, fiind ușile încuete, scoabele svrlite dela ușe, să se bată la loc.

Cucoana Gurădulce.

Câț! că voi nu plecați cu cotocii la baluri mascate!

Balurile mascate nu sunt altceva decât fârguri cu marfa în sac.

Ce folos însă de marfă când nu sunt cumpărători, Mițuluc.

Tinerii noștri sunt toți membri în societatea sugătorilor iar cîri nu sunt acolo, fac parte din secta gurilor căscate și înzadar rămân fetele cu gurile căscate după ei. Câț.

Nu se însoară bucurosi tinerii noștri de azi poate și din motivul că nu vreau să-și vadă sudoarea feții lor în expoziție. Se povestește că strănepoatele Evei cu câteva zile înainte de bal își

expun toaletele prin vitrinele prăvăliilor pentru a fi admirate de mai mulți guracască și să arete cât de proși sunt bărbații lor, Mițuluc.

Și apoi azi fetelor de măritat le fac concurență strașnică femeile măritate, cari au experiența cum trebuie să întindă lațul de gâtul sticletelui. Câț.

Un tătălagă al Isaiei dăntuște când crede că și-a câștigat o jumătate de nevestă, atunci ia și-a și câștigat zece jumătăți de bărbați. Mițuluc.

Tot ce nu le convine fetelor de azi la bal mascat este că nu se pot fardă și sulemenii chiar și peste mască. Mițuluc.

Din snoavele lui Cebeurlea.

Tibligu lui Tâst-Bâsti.

Printre ofițerii depozitului de muniții din Capitală, era și-un căpitan de artilerie, mic și 'ndesat și cu-o privire veșnic speriată. Se plimba toată ziua prin curtea depozitului, echipat până 'n dinți, cu țigăni, hartă, benoglu, termos, revolver și geanta de corespondență! Era un tip în felul lui. Rezerviștii, cum îi văzuseră, îl și botezaseră: Tâst-Bâsti.

Era a doua zi după mobilizare, pe la 12 din noapte. Imprejurul unuia din tunurile dela 77 ale depozitului de muniții s'adunaseră mai mulți ofițeri să privească „tibligu” care-și făcuse prima apariție de-asupra Bucureștilor. Don Căpitan Tâst-Bâsti dăduse și el fuga la tun, echipat ca de război, cu țigăni, cu hartă, cu benoglu, etc., — și 'ncins cu baioneta. Părea Carach z-viteazu!

Abia apucase să tragă de două trei ori dintr'o țigare, și hai și zepelinul în direcția depozitului, urmat de fâșia albă a unui reflector.

Mi se pare se 'ndreaptă spre noi, exclamă el deodată vădit emoționat.

Drama cu lordachie sau ex-artista lui Moș Tăbârcă.

Moș Tăbârcă pesmețaru își reamintea când și când de fosta lui soție...

Se căsătorise în împrejurări comice, și divorțase cu foc bengal. Povestea el cum și ce fel se 'ntâmplase daravela, și nu uita să dea totdeauna un sfat părintesc ălor tineri: să se însoare de timpuriu și să deschidă bine ochii... Intr'o seară l'am prins cu chef și mi-a povestit și mie...

Intr'o Vineri, — și-ducea aminte și ziua, — ieșise târziu de la slujbă și se dusese să dejuneze, ca de obicei, la restaurantul lui favorit. În local nu

— Drept încoa, dlă Căpitane, îi răspunse ochitorul dela tun, adăogând: l'o pune dracu să lase vre-o bombă prin Depozit.

N'ar mai fi zis-o!

Zepelinul era tocmai deasupra depozitului! Servanții se pregăteau să tragă.

— Și! Și! — s'aude sâsâind don căpitan. Nu mișca! Nu vorbi, leat, că te-aude...! se ruga el în șoapte, și acoperind țigara cu podul palmelor, se lăsa se pe vine și dădea ocol tunului, pitindu-se cât putea mai bine ca să nu-i vadă ai din Zepelin!

— Nu mișca! Nu vorbi leat, că te-aude! — șoptea mereu... Stinge țigara!

Tocmai când zepelinul se despărțase cale de-o poștă, a prins și dumnealui curaj și ridicându-se 'n picioare:

— La 4000 de metri... după el, foc! — comandă servanților.

— Bummm! Fleașca-il Nici prin coadă nu l'au nimerit. La revedere pe mâine seară...

Din clipa aceea nimeni n'a mai văzut pe Tâst-Bâsti la tun. Când venea „Zibligu”, don căpitan par'că intra 'n pământ!

era mai nimeni căci ora mesii trecuse.

Mănâncă el cu poftă, bea bine... În ziua aceea îi era cam sete. La cafea, iacăță o cuconiță nostimă pe ușe. Era o fostă artistă dramatică, Mița..., care se lăsase de dramă pentru comedie... Se așezase la o masă alături.

Moș Tăbârcă aruncă ochii... soarbe odată din cafea, îi trage un fum de țigare, și-o fixează...

— Cine-o fi? se întreba el. Prin prisma vinului și-a fumului de tutun i se părea și mai și de cât era. În cele din urmă chiamă pe lordache, chełnerul lui favorit, și l'întreabă în surdină:

— Cine-i dama?

— O ex-artistă dramatică.

— Dar acum ce face?

— Face drama cu... — și lordache îi zice pe nume.

Care va să zică nu mai joacă la teatru, — se gândea Moș Tăbârcă, — e liberă!

Avea el de mult o deosebită simpatie pentru artiste. S'o cunoască și pe asta, că n'o fi foc. Se uită el ce se uită și-o fixează odată lung. Cucoana îi surâde. Moș Tăbârcă profită de ocazie și intră 'n vorbă cu Dumneaei. Tura, vura, se împrietenesc și ies împreună.

Când și când se întâlneau... În cele din urmă, ce se gândeste moșul, o ia cu el în casă. De cât azi cu una mâine cu alta, mai bine cu una fixă.

Gândul dela însurătoare și-l luase de mult. Era prea târziu! La vreme de bătrânețe nu mai era de însurat. Ce să facă? Să trăiască și el cu ea. Parafe avea destule. La urma urmelor tot era mai bine să ducă o viață tihnită.

Azi așa, mâine așa, la un an în urmă se pomenește căsătorit în regulă. Om cu nevastă. Ce să-i faci dacă prinsese slăbiciune? Simțea că nu se mai puteau despărți. Și de vreme ce era ca și nevastă, era mai bine cu cinu-nie, firește.

Trecuse vreme. Lucrurile mergeau bine. Era ce-i dreptul cam cheltu-toare dumneaei; îi plăcea să se îmbrace după ultimul jurnal, și cam ieșea singură... Da în schimb, era gospodină și dumnealui era mulțumit.

De la un timp, Moș Tăbârcă nici nu se prea întâlnea cu prietenii lui ca mai înainte.

Prefera să stea acasă și să se culce seara de vreme. Lua o cafea după masă și dormea tun.

Se mira și el de-atâta somn! Dar vezi etatea, etatea!... Nu mai era tânăr!

Dintr'ai familiei nu mai nime-rea nimeni pe la el. Ba că ăla era nesuferit, ba că ălălat era nu știu cum, avusese cucoana grije să-i mazilească pe toți!

Odată intrat în a e'e ei, nu mai băgă de seamă la nimic. Tot ce făcea ea, era bine făcut, tot ce zicea era bine zis. Ii pusese Dumnezeu mâinile în cap! Era f-ricit!

Prietenii lui, însă se luase de gânduri. Nu-l mai zăreau nicăeri!

De unde până unde, se vede că aflaseră ceva, că într'o zi unul din ei îl povăţușe să nu mai iau cafea. Nu cumva... dumneaei... Și se hotărăște într'o seară să nu ia cafeaua.

Mănâncă bine, bea ceva mai puțintel... Mița i-aduce apoi cafeaua, și întâmplător iese un moment. Moș Tăbărcă aruncă repede conținutul ceștii, și în urmă se urcă în pat ca de obicei. Să vedem ce-o să fie, se gândea ei, prefăcându-se că doarme. —

Madam Tăbărcă nici nu visa că al de bărbatu-său aruncase în sobă bunătatea de cafea.

Pe la o vreme se aud niște pași. Moșul era tot numai urechi, dar se prefăcea a sforăi.

— Intră! Intră! — aude apoi pe Mița, cu glas destul de tare, din pragul salonașului. — N'avea nici-o teamă... dobitocul doarme!

— Dobitocul nudoarme! răcnește odată dumnealui, și sare din pat ca un leu paraleu. Dar miștofoiul „svăc” pe ușe-afară, și să-l mai vezi...

*

Ce-a urmat, comedie mare. A doua zi știa tot orașul.

În scurt timp a ajuns treaba la divorț, și-odată cu el a pus și moș Tăbărcă cruce căsătoriei. Se chema c'ăvusese și el cândva nevastă, dar n'o nimerise.

— Vezi? Să nu faci ca mine, — mă povățuia el. Să te însori de timpuriu și să deschizi ochii bine... Alt-fel, îți pune narcotic în cafea și îți-aduce amurezu în casă.

Muerea în lucru dracului... Când vrea să-ți facă poclnognul, te desparte întâi de-ai tăi.

A suporta cu vitejie, răbdând durerile și nenorocirile inevitabile, valorează și înaltă mai puțin de-ât a su-ora a pandaliile unei soacre.

Concurs cu „emolumente”

Pentru postul de director la școala normală din Poiana, — care școala a rămas uitată în buzunarul unui liberaloid promițator, — se escrie concurs. Doritorii au a documenta: 1 Ca au tras mâța de coada în vr'un liceu patriotic și că au absolvat teologia sau știința despre cele neștiute în Materii Sbiului, spre mulțămirea tuturor maerștelor.

2. Ca s'a nascut din dureri greco-orientale și e împuns de bubat după ritul doftorului Mihu.

3. C'a flămânzit de învățator cel puțin cinci ani cu bun succes și că foamea să salășluește în el în 7 rânze.

4. Ca nutrește speranțe în organizațiunea definitivă a desorganizării școalelor normale după calapodul protopopiatelor, iar atunci să ajungă inspector, — adeca protopop în centrul cultural Avrig în locul protopopului Căndea, care va ajunge și mai mare pentru meritele lui incontestabile în «sprjiinirea» școalei normale din Avrig.

5. Ca sunt burlaci, — după zisa fraților de peste Carpați sau după terminologia celor din strada Mitropoliei că sunt «calugări râncaei».

«Emoumentele» împreunate cu acest post sunt:

a) Locuința liberă în o chilie separată a inimei unei poenărițe mai desghetată, cu consimțământul — nolens-volens — al conjugatului ei bou.

b) Zece mii de Lei deficit anual și un credit ulterior în fuste admise la curs

și notate la bursa Tainei a 6-a.

c) Incalzirea liberă, vara la soare și iarna pe spese publice în birturi și cafelele sau la carbunii din cadelnița parohială.

d) Concurenții au a-și înainta documentele la inspectorul cultural al Poenii, marele Ghișe-Pestalozzi, cari documente vor fi puse alături de zara și de untul protopopului.

Țațo nu te supăra romanță sentimentală.

E la poștă-o domnișoară
Rumenica bătrâioară
Și cu rervii rău tociți

Când îi duci pachete multe
Nici nu stă să te asculte
Chiar cu mii rugăminți.

Ba că are noduri sfoara
Îți răspunde domnișoara
Și cu ea dai de belea,

Inzadar o rogi cu bine
«Nu îți bate joc de mine
Țațo, zău pe legea mea,

Nu ți-e mila zău matală
Să mă pui din nou pe cale
Țațo nu te supăra,

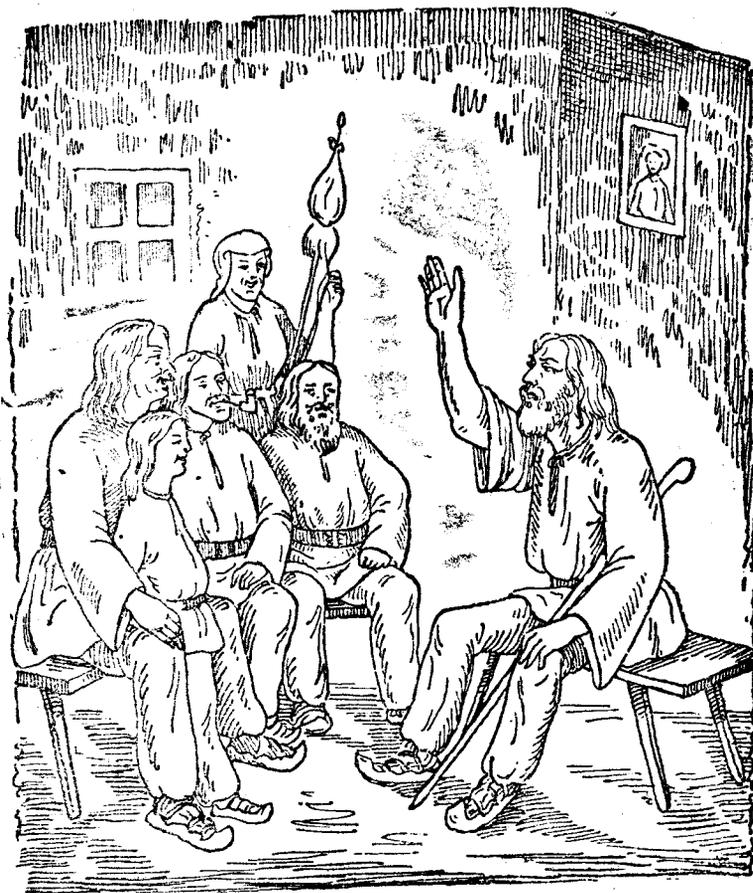
Lasă nodul în pustie
Ia-mi pachetele și mie
Că de două luni mă freci

Ici încolo cu tupeal
Și-mi trântești în nas ghișeul
De mă trece dușuri reci.

Dacă ești cu pandalie
Las'o dracului tistie
N'o mai amări așa,

Du-te'n pensie matală
Scapi și poșta de pierzare
Țațo... și nu te supăra.

Lică Amărātu.

Stan Pătitul.

Să vă povestesc o nepovestită. — Ați cunoscut cu toții pe Sonu Cornea și pe nevastă-sa Sinefta, fie-le la amândoi memoria ușoară și fărăna eternă!

Sonu Cornea era încă om tânăr și fără potcă la casă, adevărat neînsurat, pe când cu negoțul de vite își câștigase o însemnată avere. Când s'a însurat, și a luat pe Sinefta, fata lui Toader Rociu de nevastă, el avea câteva zeci de mii Lei bani gata, și o economie de frunte în sat. Sinefta, cum o știți, era săracă ca păianjinul, care iarna s'a îmbogățit din prinderea de muște, dar frumoasă și făloasă ca toate fetele din Caliceni, care au trei ii, una în spate, alta pe mumăsa, și a treia pe urzitoare. Altcum — cum știți — tatăl Sineftii, din moși și strămoși, ca porcar încărunit în slujbă, era cel mai gazdă în sat, pentru că, până ce nu-și scotea simbria, lui tot satul îi era dator.

Bogat fiind, Sonu Cornea a luat pe Sinefta, pentru frumusețea ei, de nevastă.

Doi ani, Sonu cu Sinefta au trăit în deplină mulțumire cas-

nică. Una numai îl durea capul, că din momentul, ce s'a însurat, înainta în avere ca racul, când pleacă la drum. Asta cu atâta mai greu și-o putea explica, cu cât el, și ca însurat, târguia tot așa de norocos, ca și înainte.

Odată venind eu cu Sonu dela târgul din Sânt-George, la care câștigase 9000 lei, către casă, mi s'a plâns, că el, decând s'a însurat, dă în avere tot doi pași înapoi și unul înainte, și că, după socoteala lui, cu tot câștigul ce îl face mereu, lui îi lipsesc, fără să știe cum 20,000 lei.

Eu ce era să-i răspund la această descoperire, i-am zis: Mă, din frumusețea nevestei încă nimeni nu s'a îmbogățit!

Mă — îmi răspunse Sonu — eu nu mi-am luat nevastă frumoasă, ca să mă îmbogățesc!

Dar nici ca să sărăcești — îi dădui eu să înțeleagă!

Mă, crede tu și toată lumea ce vă place, eu țin, că nevastă-mea nu numai că e păstrătoare, dar e chiar sgârcită, și eu nu cunosc bărbat în satul nostru, pe care nevastă-sa să-l iubească mai mult, decât Sinefta pe mine.

Ferice de tine, i-am zis eu, și cu asta am dat în alte vorbe.

Într'un târziu, și aproape să intrăm în sat, și să ne despărțim, am zis către Sonu: Mă, ce-mi dai tu mie să aflu eu cele 20,000 lei, care zici că-ți lipsesc din avere decând te-ai însurat?

— Jumătate să fie ai tăi!

— Dă-mi mâna!

— Na!

Mi-a dat mâna, și cu un: Să ne întâlnim cu bine! — ne-am despărțit mergând fiecare la ale sale.

La câteva săptămâni după aceea era târg de țară la Sânt-petru de pe Câmpie. Eu știind, că Sonu pleacă la acel târg, m'am dus la el și i-am zis: Mă, dacă tu pleci la târgul din Sânt-Petru, lasă-mi cheia dela pivnița ta la mine.

— Pentru ce? — mă întrebă el!

— Dă-mi tu cheia dela pivniță, și las pe mine, nu mai întreba tu nimica!

Sonu avea mare încredere în mine. — Mi-a lăsat cheia dela pivniță și el a plecat la târg.

Sonu, încă în anul în care s'a însurat își băgase o slugă de vro 18 ani, un băiat foarte harnic care-i îngrijea de economie și în care, pentru hărnicia lui, își câștigase toată încrederea. Pe acest băiat îl iubea Sonu, foarte mult, dar nevastă-sa care încă îi recunoștea hărnicia, și mai mult.

În a doua noapte, după ce Sonu plecase la târg, mi-am luat pistolul, care, în revoluția trecută, nu s'a slobozit niciodată, fiindcă lui îi lipsea cocoșul, și mie praful, l-am băgat după șerpar, și înarmat cum se cade m'am dus și pe nevăzute, m'am băgat în pivnița lui Sonu, am închis lin ușa pivniței, și aprinzând pentru orientarea mea un lemn, m'am ascuns într'o cadă care numai în postul Crăciunului avea obiceiul de a fi plină cu varză și moare.

În pivnița Sonului, omul avea intrare și prin o ușă, care se deschidea în odae, și se cobora pe o scară — tocmai ca și la mine.

Ascuns în cada de varză, mirosul de plăcinte se auzea din odae, cum sfârâia în cratiță, până la mine, de făceam bale la gură.

La o vreme, ușa pivniței, care duce în odaie, se deschide, și

Sinefta c'o luminare'n dreapta, iar sluga după ea c'o cană de vre-o 3 copuri în slânga, se po-goaară 'n pivniță.

Insă coborându-se amândoi pe scară, Sinefta zice cătră slugă: Azi să tragem din butea cu vi-nul cel vechiu! Bine, zise sluga credincioasă, dar s'o umplem deloc cu de cel nou, ca să nu cunoască lipsa, nici vinul, rămânând butea goală, să nu se strice.

După acest sfat economic, sluga s'a suiat c'o curcubătă în mână pe butea cu vinul cel vechiu, și și a tras până când Sinefta i-a strigat: Destul că verși!

Vai ce vin bun zise sluga desbrăcând curcubăta cea din urmă, în care mai rămăsese ni-țel! Dă-mi și mie să gust, — zise Sinefta! Mergi după un păhar, că tu din curcubătă nu poți bea. Nu mă mai duc — răs-punse Sinefta — dă-mi din gură să gust.

Biata Sinefta, din credința ne-strămutată cătră bărbatuso, pe care și când acesta se afla de-par-te la târg i-o păstra cu scum-pătate, își uitase, că ia poate gușta vinul de bun din cana plină ce o ținea în mână și'n lipsa de păhar, l'a gustat din gura slugii.

E bun vinul, constata Sinefta după gustare, și după ce și sluga și-a făcut datorința de slugă credincioasă, și a umplut butea cu vin nou, care se afla la pipă, amândoi sau suiat în odaie, și s'au pus la masă.

Eu după ce ușa pivniței s'a slo-bozit la loc, m'am urcat pe scară până ce am dat cu capul de ușe, și mi-am ascuțit urechile de te-ai fi putut rade cu ele.

La început n'auzeam altceva decât mișcări de fălci întocmai ca și când aș fi tras cu urechi-le lângă un coteț locuit. După aceia mi-a pătruns la urechi a-cel sunet dulce, care totdeauna se produce când patru buze se îmbrășoază. — Apoi întrun târ-ziu aud pe Sinefta, cu oarecare îndestulare zicând: Douăzeci mii de lei avem până acum, Să mai avem, încă zece mii, și sănătate dela Abrud, peste munte și'n Muntenia,

Auzind eu cuvintele aceste până ce dai scuipatului o palmă, am aruncat ușa pivniței, am să-

rit în odaie, cu altă săritură ina-ntea mesii, la care Sinefta își petrecea cu sluga, și trăgând pistolul încercat cu păiagini cum îl știți de după șerpar, am strigat ca un leu: Nici unul să nu vă mișcați dela loc, că vă pușc! — unde-s banii?

Ca sfinții de pe părete stau Sinefta și sluga încremeniți, fără răsufare. Papa dela Roma, ori Patriarhul din Țeligrad de i-ar fi văzut, azi cu doi sfinți ar fi mai mulți în lume!

Atunci Sinefta, mai speriată decât țiganul când a căzut din pod în odaia nașus'o cu slămina 'n spate, bagă mâna 'n sân, scoate un săculeț, în care se aflau cele 20,000 lei, și-l pune pe masă. Eu, cu slânga iau săcu-lejul, îl bag după șerpar, și, în-torcându-mă cu pistolul umplut cu frică cătră slugă, îi zic: Mă! Tu deloc să-ți iei bulendrele, apoi catrafusele. Tu în cipita astă pleci cătră România sau unde-ți place, dar aici în sat să nu te mai văd, că unde te aflu, fie în biserică, eu te îm-pușc, apoi să știu că mă duc episcop la Gherla.

Încă în noaptea aceia sluga a părăsit satul, și de atunci nime nu l'a mai văzut.

După ce sluga a plecat, ră-mânând eu numai cu Sinefta i-am zis: Tu, dacă spui cuiva ce s'a întâmplat, unde te aflu îți bag pistolul în gât și-l sloboade în tine, apoi, dacă se sloboade, vina mea să fie, spânzură-mă, — nu-mi pasă! Eu din parte-mi — i-am adaos — până tu și bărbatu' o ve-ți trăi, încă n'oi spune la fel de om, ce astă noapte s'a întâmplat în casa voastră.

Cu cuvintele aceste mi-am bă-gat pistolul plin lângă săculețul cu banii după șerpar, și m'am dus acasă.

La câteva zile după aceia în-tâmplare, sosind Sonu dela târg acasă, m'am dus la el, și'n fața nevasii-sii i-am dat cele 20,000 lei zicându-i aici și-s banii, pe care sluga ta cea credincioasă și i-a furat, și după ce fiind tu la târg, i-am aflat ascunși în pivniță, el a luat frunza'n buză și lumea 'n cap.

Sonu plin de bucurie, numă-rând bani a zis, aceste-s banii mei, și jumătate mi i-a dat mie!

Eu luându-mi câștigul neaștep-tat, am zis cătră Sonu: Frate Soane! va fi bine să știm numai noi cum și-ai aflat banii, Din parte-mi fii sigur, că eu nu voi spune nimănui!

Și noi o să ținem zise nevas-tă-sa!

Cu asta mi-am luat ziua bună. Treizeci de ani a trăit Sonu dupăaceia întâmplare în deplină mulțumire cu Sinefta. Acumu-i anul, dupăce, cum știți toți, doi ani mai 'nainte și-a îngropat ne-vasta, a murit și Sonu ca vădov, Eu din parte-mi, până azi n'am povestit istoria asta la nimeni. — Și acum poate veni și sluga 'n sat, că pistolul meu își ține încă năravul său cel vechiu, și nu se sloboade.

Snoave

— Soldatul X. fiind internat în spital face o telegramă tată-lui său cu următorul conținut.

Tată dragă te rog trimite-mi urgent 1000 de lei că-mi trebuie neapărat pentru analiză.

După câteva zile primește ur-mătorul răspuns: Fiule dragă iată îți trimit numai 500 Lei pen-tru Ana, cât pentru Liza las-o dracului, că-ți ajunge una.

Stiri telegrafice

Agencia: Țepeluș

Aduse în cârcă de „Calicul”.

Sibiu. Boboteaza fiind vecină cu Sfântul Ion, mulți Ioni au schimbat păhărelul în mătăuz și și-au botezat creștinescul gătlej prin toate casele pe unde au străbătut cu Iordanul. Din pricina aceasta au rămas mulți enoriași nebotezați. O credincioasă oprind în drum pe botezători cu rugă-mintea ca să vie și la ea cu bo-tezul, șeful botezătorilor ar fi răspuns: „Dracu poate pe la toate”.

Slămnice. În Slămnice n'au fost revărsări de ape, dar în schimb alte pacosti îl frământă: bap-tismul și țărănișmul. Tartorul puradei-lor țărăniști și cu tartorul bap-tiștilor vreau să lumineze calea Slămnicenilor cu lumânare na-ționalistă, fără să le pese că lu-mânarea furată chiar și dela po-meană, tot lumânare furată rămâne.

**In editura „Librăriei Săteanului” Sibiu
au apărut cunoscutele calendare :**

Calendarul pentru toți pe anul 1926

Cu o vastă materie literară, economică, instruc-
tivă, scrisă de cei mai buni scriitori ai noștri,
cu numeroase ilustrațiuni, cu târgurile din toa-
tă țara și cu rubrica postei telegrafului etc.

Prețul unui Calendar este 12 Lei cu porto.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Calendarul Calicu- lui pe anul 1926

cel mai vechiu și cel mai iubit calendar, înfiin-
țat în anul 1882, care cuprinde, pe lângă mate-
ria calendaristică, postă, telegraf, târguri etc. și
o vastă materie hazlie, caricaturi, ilustrațiuni,
poezii și alte posne, cari descreșec frunțile cetito-
rilor, făcându-i să râdă cu lacrimi.

Prețul unui calendar este 12 Lei cu porto.

**Revândătorii primesc rabat de 25° /
Grăbiți cu comenzile Dv. ca să aveți
la vreme aceste calendare.**

Se expediază prompt prin postă